

Resolució 110/2019, de 28 de febrer

Número d'expedients de les Reclamacions: 16/2019, 46/2019 i 47/2019 (acumulades)

Administració reclamada: Ajuntament Sant Esteve Sesrovires

Informació reclamada: Diversa informació relacionada amb la tinença d'animals.

Sentit de la Resolució: Finalització per desistiment de la persona reclamant

Resum: Cal finalitzar aquestes reclamacions per desistiment de la persona reclamant, de conformitat amb el que preveu l'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, considerant que ha depassat àmpliament el termini de deu dies de què disposava la persona reclamant per esmenar la seva reclamació, sense que hagi concretat les sol·licituds d'informació que n'eren l'objecte.

Paraules clau: Ajuntament. Animals. Reclamació contra silenci. Manca de sol·licitud. Esmena. Desistiment.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 14 de gener de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 16/2019 i l'1 de febrer les Reclamacions 46/2019 i 47/2019, totes elles presentades contra l'Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant declina seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En relació amb la Reclamació 16/2019, el 21 de gener de 2019, la GAIP va requerir l'esmena de la Reclamació, als efectes d'aportar una còpia enregistrada de la sol·licitud d'informació de la que deriva, tot advertint que si no s'esmena aquesta deficiència en el termini de deu dies s'entendrà que s'ha desistit de la Reclamació, de conformitat amb el previst per l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC). També es fa constar que mentre no presenti l'esmena requerida la tramitació de la Reclamació resta suspesa.

En relació amb les Reclamacions 46/2019 i 47/2019, en data 11 de febrer de 2019, la GAIP també va requerir l'esmena d'aquestes reclamacions, als efectes d'aportar una còpia enregistrada de la sol·licitud d'informació de la qual deriven, en els mateixos termes que els especificats a l'antecedent segon.

3. El 20 de febrer de 2019 aquesta Comissió s'adreça a la persona reclamant, als efectes de recordar-li que, en cas de no esmenar la documentació, s'haurà de finalitzar la reclamació per desistiment.
4. El 21 de febrer de 2019 la persona reclamant informa a la GAIP que, en relació amb les reclamacions presentades davant la Comissió, no disposa de la còpia de les sol·licituds d'accés a la informació pública presentades davant de l'Ajuntament. Tanmateix, informa que tornarà a presentar les sol·licituds a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Acumulació

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) preveu que l'òrgan que tramita un procediment pugui acumular-lo a d'altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Aquesta identitat substancial es produeix clarament en el cas de les Reclamacions objecte de Resolució, ja que hi ha una identitat de parts, d'objecte i del motiu de finalització dels procediments.

D'acord amb això, en aplicació dels principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, i vist que de l'acumulació no se'n deriva perjudici per a les parts ni per a l'interès general, resulta oportú i ajustat a Dret l'acumulació de les Reclamacions.

2. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

3. Desistiment

A la vista de les circumstàncies assenyalades als antecedents, cal finalitzar aquestes reclamacions per desistiment de la persona reclamant, de conformitat amb el que preveu l'article 68.1 de la llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que disposa que: *“1. Si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyalava l'article 66, i, si s'escau, els que assenyalava l'article 67 o altres exigits per la legislació específica aplicable, s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 21”*.

Considerant que ha passat àmpliament el termini de deu dies de què disposava la persona reclamant per esmenar les tres reclamacions, presentades davant d'aquesta Comissió, sense que

hagi aportat còpia de les sol·licituds objecte de reclamació, cal tenir-la per desistida i és procedent finalitzar, sense cap altre tràmit, aquest procediment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de febrer de 2019, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 16/2019, 46/2019 i 47/2019.
2. Declarar finalitzades les Reclamacions 16/2019, 46/2019 i 47/2019, per desistiment de la persona reclamant.
3. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Per substitució

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.